CALEA REGALĂ

profesorului

Ovid. S. Crohmălniceanu

CALIZARE

ar trebui ca în această lume de unghiuri şi sfere în această lume de orhidee, creier, calcar şi praf solemnă în închistarea ei într-un perpetuu agregat inconştient în care până şi îngerii frumuseţii se mişcă acţionaţi de penduluri şi motoare cu turbină ar trebui ca pe când apa scânteiază concretă, val după val, sub luna ce-şi desfăşoară formele ireale ca o sondă spaţială cu sute de camere TV

pe când norii ultraîndepărtaţi îşi rostogolesc demenţial mitologiile peste platouri sterpe unde au supravieţuit doar broaştele şi cumplita oboseală de a trăi pe când în oraşe, singuri pe diferite cărări şi la diferite nivele oameni cu globii ochilor dilataţi, cu stelele bătându-le-n faţă încearcă să înţeleagă, să te înţeleagă pe tine, uriaşă fiinţă hiperlucidă înnebunind de nefericire fiecare încuiat în camera de gazare a trupului său fiecare înconjurat de un vânt de imagini albastre şi verzi orb printre litere gotice, străbătut de scintilaţii şi formicaţii, de apă şi foc, aisberguri astrale pentru că posedăm intelect ar trebui să posedăm doar intelect cuarţ ectoplasmatic străjuind labirintul iluziei ar trebui să credem iarba nimic altceva decât iarbă, şi nu această mască violetă acest sunet emis de un moog sinthesizer subteran pentru că posedăm carne sânge axoni şi vertebre ar trebui să ne iubim şi să ne iubim în tramvaie şi în uzine ar trebui să nu încercăm acest sentiment de a trăi pe o planetă de a viermui undeva într-un cosmos bântuit de arşiţa, pulsând ca o inimă, străini şi incapabili să credem în realitatea învelişului nostru, trench-coat de carne proiectelor la care visăm, florii care se desface vizibil doar pentru ochiul minutarului în acest februarie străbătut de cofetării pe rotile.

dar sferele ce armonios se rotesc şi existenţa ce pură e deşi carminul rujurilor de lux şi motocicletele honda şi creierul ultradeştept sunt dejecţii ele flacără ale nemuritoarei fiare umane cu pielea străpunsă de războaie de-o clipă, de arsuri şi mai ales de înfrângeri psihologice dar tu cât de perfectă eşti, femeie demimondenă, fruct al cărui tratat de pictură cu oameni spectrali,

braţe şi picioare desfăcute, înscrişi într-un cerc înscrişi într-un ochi, înscrişi într-o istorie mica femeie dintr-o dinastie de fiinţe mereu înscrise, mereu cenzurate, fiinţe dificile, greu de hrănit, greu de liniştit posedând sex şi creier, întâmpinând la porţile legii leviathanul

şi care ar trebui ca în această lume de unghiuri şi sfere, copleşită de trinităţile zidurilor, să fie mai puţin singure şi mai puţin telecomandate de la panouri metafizice presimţite de oricine mai puţin încălecate de destin mai puţin figuranţi în filme de desene animate cu motani şi purcel şi fiecare cu femeia lui să pună piciorul pe un pământ atât de real înalt să fie el însuşi un fel de retina elastică şi sensibilă printre plase însorite de păianjeni şi lanuri de maci să treacă surâzător sub stelele developând emuhia râurilor pline de păstrăvi în păduri care sfâşie norii de toamnă trilul de aur al păsărilor să împingă azurul până la marginea galaxiei şi acolo în centru, goală şi luminoasă până la orbirea degetelor înfăşurată în plete electrizate de mireasma violetelor sălbatice şi ierbii culcată pe spate şi vegheată de bărbatul plin de dorinţă ea să înceapă o altfel de lume, mai limitată şi mult mai modestă, o lume fără cuvinte, o lume a filamentelor nervoase mângâietoare o lume a pantomimei fără de mască, a înţelegerii fără de semne, o lume în care să putem adormi.

S

CONTACT

Singur cum treceam pe străzile oraşului, pe sub flacăra ireală a stelelor printre casele de sticlă survolate de crini şi navete spaţiale mă simţeam dintr-o carne mai pură alcătuit şi foarte aproape de spirit zeificat de resorturi subterane, căci mă gândeam la buzele ei, la pământ la mituri străvechi, cu feţe de piatră încă veghind la intersecţia venelor noastre cu galere pierdute în marea sargaselor, în spaţii orbitoare fără dimensiuni fără floră şi fără ochi.

se pare că trăim într-adevăr pe pământ, pe acest foton urmând un traseu brownian se pare că ficţiunea părăsise acest grilaj, aceste parbrize acoperite de gheaţă, se pare că dacă-mi ridic mâna, prin carnea mea transparentă, sub vene şi nervi incendiul stelar va contura oase subţiri de argint:

un radius şi-un cubitus atât de vizibile, o radiografie atât de

clară a braţului meu între ochi şi fluorescentele astre gigantele, piticele albe, eteroclite populaţii stelare micelii şi spori parazitând un creier universal stele duble, nove quasari şi pulsari inundând şinele cu o muzică de insecte, râuri şi frunze invadând în nemişcătoare, furioase, livide profiluri de apă labirintele supraeului locuite de oglinzi şi păianjeni de fân purtând războaie de carne, angajând rinichii şi plămânii alcătuirii umane într-o aventură fără ieşire, incrementa atque decrementa, trecând prin maşinăria masonică – rosen-kreutze şi pictură psihedelică a sexului desenând cu flacăra de eşapament trupuri de bărbaţi femei şi androgini, imperii sfărâmicioase, încărcate de glorie şi neputinţă în câmpuri magnetice în câmpuri cu tuberoze, hatterii, conserve de ananas şi atingeri de piepturi într-o fericire ireproşabilă, căci fluturii sunt liberi.

dar în acea noapte îngheţată, încetinită, pe care o străbăteam şovăind ca un cobai cu electrozi fixaţi pe ţeastă, trecând un test de memorie, pe când pe culoarele interioare imaginea ta halucinantă cădea sub o rafală de îngeri o maşină trecând cu farurile aprinse prin zăpada indiferentă mărind până la vomă senzaţia de regizat, de intangibil, de fals, în acea noapte mi-am dorit să pot privi măcar o dată spectacolul oferit de baletul pe gheaţă al morţilor, în faţa unei asistenţe selecte, încărcată de bijuterii;

rimelată cu rubinstein, parfumată cu emotion să primesc un apartament pe planete pustii şi pietroase acolo, în mijlocul crosului universal, şi în ceaţa cărnii mele pe cale de destrămare într-o masă de peşti abisali, alge şi hipocampus, un submarin visător să împrăştie iarăşi germenele inocent al vieţii şi-acolo unde odată faţa mea se zbătea să reflecte ameţitoarele stele coacervate şi salcâmi galbeni să legene iarăşi iluzia şi pe un pământ îndepărtat şi semitransparent o hologramă miraculoasă să te reîntrupeze, mică femeie, cu raza ochiului meu pineal.

EROS ŞI ANTH80S

când primăvara îşi revarsă din nou râurile reci ca gheaţa printre şipcile gardurilor inundând cu amibe şi crustacei sistemul solar, văruind blocuri vechi cu albastru neschimbată din vremea renaşterii şi a lui segantini, purtând aceleaşi cuirase de sticlă violetă, aceeaşi cască

de motociclist, însoţită de întoarcerea turboreactoarelor din ţările calde când primăvara se întoarce în glorie drapată în cicloane, cumulus și cirus lângă arţari şi corni cu flori galbene, pe pajiştea plină de bănuţei și brânduşe cât noi de înalte devenim un fel de substanţe fotosensibile, drepte în furtuna shakespeariană a luminii aşteptând developarea unor imagini pierdute pe epiderma memoriei, reînvierea unor spaţii şi timpuri, scânteieri în boaba de rouă, imperii fragile ac: „În care odată, iluminaţi de doctrinele anotimpurilor ne guvernam tinereţea ce cu miros de pădure de pin încă ne mai aruncă pe feţe o umbră verzuie în care păstrăvi înoată.

Iar dacă vara își va întoarce deodată spre noi belşugul de cadrane solare anunţând în după-amiaza cu frunze de aur şi viermi moartea viscerelor, în mlaştini de turbă pline de plante carnivore vom rătăci printre larve şi muşchi două schelete într-o continuă regresiune spre o dragoste minerală spre o ţară a ridurilor, spre o viaţă licărind ca un far printre recifele copilăriei.

acolo în centru un zeu-motopompă în catacombe cu gorgone şi scorpioni ne va îmbrăca în haina de cuarţ a melancoliei, căci noi eram versatili: iar sus, pe pământ imaginea noastră se contura în cetatea mnemosinei, eleutherea: se auzea numai pocnetul metalic al pistoanelor împingând oraşul în frunze; şi răsuciţi deasupra cizmelor blugii tăi îi purta imaginea ta, aruncată peste vertebre şi sâni şi artere străine astrele nu ne recunoşteau, eram doar imagini trăind într-un aer de iarbă printre conuri şi bastonașe cu care primăvara ne spiona dar aici în adânc apele noastre freatice purtau rădăcini şi acorduri de chitară rece, aici undele cărnii noastre se amestecau cu frunze prelungi aici visam în comun amestecuri fulminante şi cochilii…

lângă arţari şi corni cu flori galbene, pe pajiştea plină de bănuţei şi brânduşe cât noi de înalte între eros şi thanatos ezităm, rătăciţi în labirintul tramvaielor, ascultând resacul morţilor în vitrine de librării şi anticariate privind cum copacii iau drumul norilor, cum mâinile iau drumul buzelor ne destrămăm, trecem unul în altul, încercăm şi încercăm felul de a iubi al salamandrei în mijlocul flăcării felul libelulei de-a ezita, iar omenescul din noi s-a contopit cu fenomenele optice prezente peste tot în primăvară, căci noi am crezut, şi cu viscere

străvezii, inutile, sterile noroi versatil, ne echipăm în tăcere, pentru o nebunească imersiune în apa de dubloni şi cianură a verii.

LICHEFIERE

ca să se creadă pe sine, ca să se vadă, ca să se tulbure, ca să împrăştie spori filamente şi funigei de lumină către un telescop presimţit ca să-şi apropie degetul cu falange portocalii de sistemul de pârghii al stelelor reflectate atât de precar de circumvoluţiile creierului subpământean ca să scoată, filmând accelerat, efecte burleşti din înmormântarea unui înger într-un lamentabil trup omenesc în scânteierea apocaliptică a stroboscoapelor, ca să moară mai puţin ruşinos în cruciada condusă de arhiepiscopii plantelor, când avioane turboreactoare se ciocnesc cu cele unsprezece lebede, ca să încerce să fie mai puţin pură, mai puţin virgină, mai puţin ireală, mai puţin conectată la pachetul de kent mototolit de lângă burlanul cu cap de leu, ca să ajungă la satori, la ek-stază, pe cărările stacojii ale contemplaţiei, aşezată în lotus zăpada meditează afinată pe capota maşinilor neatinsă de vreo mână neatinsă de linişte în pieţe de chirico biserici şi carne tramvaie şi păsări melancolie în labyrinth.

distiii:

pun; r r.

r. Uc

CALEA REGALA

acolo pe pământul lor erau înconjuraţi de o reţea aurie de fibre nervoase pietrele erau ele însele acoperite de grăsime, băşici roz şi vernil, frunzele supurau distilându-şi chinurile, şocurile electrice, cloroformul prin ţevi flexibile purtându-l sub pământ unde un urlet de nichel digera micile animale.

pământul era ars, mutilat, străbătut de sarcopţii rădăcinilor, plin de larve şi fluturi ţarină de fluturi şi efemeride unde lumina stârnea un neînsemnat zvâcnet batjocoritor în picioare prelungi şi elitre.

Iar ei pătrundeau în lumină, despicând pădurile moi ale nervilor care se bolteau, dădeau lăstari şi ardeau deasupra unor leneşe râuri de sânge, ei se înfăşurau în lumină, ei se spălau în lumină, cu pletele lor violete pline de crengi de măr şi păianjeni; cu rachete de lut şi în turnuri de faguri ei se apropiau de astrul care-i ardea vitrificându-le

craniul, transformându-i în accesorii uscate ale imensului lor ochi pineal, fiinţe vegetale zburând în grupuri, sângerând din toate motoarele, azvârlind mănunchiuri de vene spre stele; curăţindu-se de carne şi măduvă, lipindu-se de retina solară.

T

St". iDiţ.:

de-acolo, bărbaţi şi femei contopiţi în inflorescenţe mirifice, emanând lumina, priveau înapoi spre pământul lor tărcat, învelit în blana plantelor carnivore, ţinut al orbitoarelor dureri, al chinurilor facerii amplificate de reţele de megafoane al geamurilor stropite de sângele păsărilor multicolore, instrumente de măsurat apăsarea dar mai cu seamă al lor, al celor ce posedau buze şi creier, al celor devoraţi de dinastiile stelelor.

stranie stirpe, oasele lor îşi aminteau încă forfota coacervatelor frenezia diviziunii, groaza de o moarte lichidă, spiralele visătoare şerpuind, cu pseudopode şi cili prin aurul morţilor uniţi într-o singură faţă în cântecele de glorie ale celor ce aşteptau înălţarea şi care erau numai cântec.

soarele pierdea neutroni în oceanul scânteind de vertebrele peştilor cu ochii telescopici, ciocnindu-se stol după stol, înfăşuraţi în drapele fluturându-şi armurile în noaptea unei guri niciodată deschise nepronunţând niciodată un nume; îşi aminteau forme şuvoind cu limfa unele din altele, împroşcând lichid seminal chircindu-se şi intrând în pământ, unde le aşteptau cupa şi flacăra, străbătând peste oglindă, târându-se printr-o apă cu mult mai subţire adormind pe o piatră în mijlocul ierbii până la şolduri, generaţii de sânge devorau generaţii de sânge, erau între cristalele timpului şi simţeau arsura ochiului care privea la microscop agitaţia absurdă şi pe epidermele lor se ivi stigmatul mâinii cu lanţeta care tăia muşchi şi tendoane, ţărână şi vânt.

În case de calcar, ca nautilii, se-adăpostiră şi nori le curgeau prin ferestre se adânceau în creier, irigând lobii cu o ectoplasmă elementară în pântecele mamei voastre vă veţi repeta dinastiile dar deznădejdea şi întinderea membranelor voastre de aici se va declanşa.

eidetici şi puri, spălaţi de fulgii de spumă pătrunşi dinspre mare.

...şi cu pairuns în Jabirintele iluzorii, într-un moloch înstelat şi

le-a fost cald şi frig, au cântat și-au urlat, au născut și-au murit şi s-au întrebat care este sensul vieţii lor printre ganglionii nervoși, și tot au murit și-au acoperit nările cu ceară, și-au retezat nervii optici şi tot au murit şi au construit aparate de zbor şi imersiune, s-au rugat şi-au înjurat şi tot au murit şi au inventariat stelele numindu-le cu cifre sau nume romantice şi tot au murit.

acolo pe pământul lor şi-au înfăşurat peste carne, cum erau bărbaţi şi femei, trupuri vecine şi oarecare concepte, cofetării şi troleibuze, construcţii abia vizibile printre crengile nervilor; au îngropat sub pământ cabluri şi ţevi, iniţiind o industrie de prelucrare a morţilor vestiţi mai ales pentru blana lor preţioasă şi eroismul lor presupus, au înotat unul în euforia altuia, au rănit şi au fost răniţi dar mai ales n-au crezut şi nu vor crede niciodată că au trăit așa cum trebuiau să trăiască, în apartamente meschine în restaurante meschine, în biblioteci şi în subterane meschine numai atât, la capătul dansurilor sălbatice ale viscerelor sub stele şi în mireasma alcovurilor, numai câteva zeci de rotaţii ale planetei lor, numai o existenţă încorsetată în fiare nichelate, predeterminata, pulverizată la comandă, matematic ratată, conform legilor statistice?

numai o dragoste pentru care nu există aparat de măsură, numai un pământ, numai un corp, numai un grup de obiecte mereu aranjate la fel, numai atât pentru cei împrăştiaţi printre constelaţii şi flăcări, cei dotaţi cu capacitatea de a înţelege uriaşul koan al galaxiilor cei care au privit alephul, cei care l-au văzut pe narajana sub bilioanele sale de epifanii, numai perspectiva de neacceptat a întoarcerii în circuitul materiei, în moartea senzorilor şi de a rătăci goi şi orbi, pe jumătate devoraţi, pe o planetă de nervi, nervi şi nervi?

acolo pe retina de fosfor a soarelui, hrănindu-se cu fructele ovoidale ale luminii, cu pletele violete fluturând în vântul solar, ei adormeau zâmbitori, căci de acolo puteau să privească arahnida iluziei ţesând o plasă de nervi faciali şi azvârlind-o pe lume.

FOTOGRAFII

PLAN

privesc o fotografie puţin cam ţeapănă realizată înainte de 1900

toţi oamenii aceştia sunt morţi, e totuşi o viaţă şi aceasta, într-o

glorie chimică; pe post de înger pipăi coaja de emulsie nu cu ochii şi nu cu vârful degetelor, ci cu dimensiunea pe care încă o păstrez în avantaj: sunt viu şi gândesc pot simţi, pot vorbi, îmi pipăi degetele şi apoi ating paharul cu apă de pe masă. mă uit pe ziar „situaţia din Beirut din nou încordată, elicoptere ale forţelor de descurajare”.

şi apoi neant, neant istoric, acolo cad bombe incendiare, aici ating paharul şi pot să-mi spun numele, văd o secundă secţiunea cunoscută prin laringe din cartea de anatomie într-o lumină verde, ei, care au trăit sau n-au trăit, puţin le pasă. e ca şi cum ar trăi cu intensitate maximă clipa în care ar fi tăiaţi în două de un tren, totul fiind filmat cu încetinitorul, le văd sudoarea încremenită în boabe uriaşe pe gâturi, trăgându-i în jos spre ce? în timp ce trenul desfăşoară un întreg discurs

al terorii. Încremenire într-o cabină de presurizare, un palier către moarte, şi totul alb-negru până se-ntunecă.

am consistenţa fierului pe lângă ei. de altfel paharul tremură vizibil la atingerea mâinii mele.

lor, puţin le pasă. se uită drept în ochii tăi ca nişte revoluţionari în cămăşi puşi la zid în faţa armei cu repetiţie, glorie chimică.

Iar tu din mijlocul cărnii tale arunci o privire ca o monedă în mijlocul singurătăţii lor.

CROMOUTOGRAFIE

ce linişte, doar şine ce tren îngustându-se ca ochiul care ţinteşte.

dumnezeu corectează femeia în şpalt macheta lumii sale a luat premiul III

la concursul de arhitectură.

e frig verde, un blitz luceşte, ochii de aur ai canalelor se deschid pe canalul doi vorbeşte un şoarece de experienţă despre memoria sa labirintică soneria urlă peste această minge de ping-pong din cadillac-ul negru iese starul în blănuri.

reclama e sufletul.

e frig. pe oase carnea atârnă ca foile unei enciclopedii, în care vom privi pagina cu steagurile naţionale, pagina cu medaliile.

ce linişte, doar şine de tren – *

se îngustează ca ochiul care ţinteşte, zăpada verde scoate din

mânecă baticuri, baticuri, pe asfalt o fotografie alb-negru ruptă-n bucăţi.

I

FEBRUARIE 1978

nu ne iluminezi, nu ne urmezi, nu ne vorbeşti, nu ne ştii *zăpada* coborând din ventriculele razei zăpadă urmând lumina viscerală a lanternelor zăpadă iritând, îmbrăcând în priviri de peşti abisali acest calciu rostogolit pe asfalt nu ne treci dizolvându-ne în flacăra îngheţată a eşapamentelor acestui sfârşit de mileniu când minutul nouăzeci aprinde ecranele cu scintilaţii şi hidrocefalii îşi schimbă tricourile…

tu pecetluieşti un scor alb, flamuri albe şi leucocite în acest sfârşit amestecat de mileniu razi ochii soarelui care va veni cu orbite de fier să apuce femeia de nervi.

zăpadă, amorsată, obosită, copleşită, fecundă gheată ortopedică pentru un platfus universal de care suferă materia astmatică, dotată cu certificat de apt necombatant zăpadă care umpli cu globuri, steluţe şi luminări adâncul îmbeznat din gâtul dragonului cosmogonii şi teogonii transmise la radio, imprimate simultan de miliarde de casetofoane, zăpadă a sârmelor legate de tenişi, a tinichelelor legate de bara din spate a ochiului ceas neîntors care întorci cu vuiet de navă spaţială foaia de tablă a mileniului şi-o nituieşti cu trupurile noastre pierdute, sofisticate prezervând spaţiutimpereiersex în ţara piuliţelor întrebându-se ce să fie organul verde crescut în vârful degetelor în timpul zăpezii, înzăpezirii…

zăpadă mediocră, fabricată în serie, ştampilată pe fiecare fulg de trusturile memoriei aşternută ca cearşaful prostituatei pe mesele de biliard ale acestei existenţe de vorbe legate cu sfoară zăpadă iubitoare de sânge, motete, calorifere primeşte bara de fier din şira spinării noastre brodată cu nervi şi terţine, glisează pe ea

ca o drezină electrică, un car alegoric, *zăpadă* fosforescentă, peliculă albă, filmează-ne vrem să se ştie cum arătau strămoşii calculatoarelor vrem să pătăm cu umori, cu sânge, cu limfă cu fiere verde şi neagră turnesolul quasarilor vrem să ne proiectăm dragostea fadă de calciu de apă, de fosfor, de nichel, de fier, de amine într-un spectru lunar, vopsit proaspăt, curbat în matriţele reci, în ZĂPADA.

SPAŢIU

nu mă scoateţi din acest univers nu mă scoateţi dintre sârmele acestor coroane nu mă scoateţi de sub bocancii cu ţinte ai lumii din ghearele ilustrate ale aparatelor de fotografiat viscere lăsaţi-mă să ronţăi mareele din ghilotină mumificaţi-mă în benzi desenate împletiţi din degetele mele un pulover pe gât pentru vidul îngheţat al sicrielor nu mă scoateţi din miezul cristalizat al obrajilor nu mă scoateţi din retinele excavate de stele iată morţii sapă tunele de la unii la alţii fermecător e mitraliată vena cavă a peştilor care umplu de sânge faţa de star a zăpezii.

nu mă scoateţi din acest univers…”

lăsaţi-mi în stomac sticla fierbinte a ghilotinei desfaceţi-mi craniul şi coaseţi cu liţă petalele uniformelor, 2 iarelor, cartuşierelor purtaţi mă-n lesa, într-o lesă de fier şi de nervi

— P eţi. mi maioul de sânge, dar nu mă scoadin acest univers, nu mă scoateţi din acest univers nu mă scoateţi din acest univers.

nu mă scoateţi din acest univers nu mă scoateţi din acest univers

RIDICAREA PRIVIRII ÎN RANG

poetei Magdalena Ghica nu avem substanţă, ochii noştri nu desfăşoară decât cosmogonii, iritându-ne climatul, intelectul şi moartea înstelată, nu avem spaţiu.

ţinut al lavoarelor scânteind în faianţă, oglinzi cu figuri aztece şi cu pini din pompei tablouri, insecte… dar câte femei mai ajung să mai nască? noi răsărim din cadrane şi pietre, în mijlocul circulaţiei, ne întindem degetele spre cortine de nervi ne insinuăm în pistoane dintr-o sală a maşinilor din altceva, din afară; doar nervii ne sunt aliaţi, agitând artere de lux pentru un cocktail de stampe acvatice pentru soarele aurind guşa dublă a vitrinelor, soare neinventat de noi.

noi doar trăim, dar nu avem substanţă.

În apartamente de oţel declanşăm toamne freatice facem şobolanii să viseze conture de neînţectat o vegetaţie de nebăut; aruncăm vina pe îngeri ca o plasă de cabluri şi tenii ne hrănim cu ceea ce zeii obişnuiau să apese sub talpa flăcării lor, adică trăim pe un creier scindat, periferic.

SCti t *r* dar într-un infern mai adânc, acolo-n canalele inghinale se-ntorc încă pescarii la apusul zilei deşurubează hubloul batiscafelor, e un deisis de împărat bizantin cu mantia vopsită în stronţiu cu mâini mecanice, făcând un gest de binecuvântare, dar spre ce?

spre regizor, sub ţesătura de flacără sunt camere tv cu uşi mascate, dând spre infera unde sunt ţevi şi iar ţevi, ace şi ace feţe şi feţe dezgropate din aer.

n-avem substanţă, ne colorăm genele grele şi verzi în partiturile eşapamentelor.

vom continua să orbim în această plimbare a conştiinţei în vid. iată, trec caroserii împrejur, nu se poate să nu mai trăim, să nu mai simţim să nu mai gândim. nu se poate să doarmă corpuri lungi de trilobiţi în patul nostru, înveliţi cu plumb.

SCUFIŢA DE ORICE CULOARE

plonjam uneori în emulsie brăzdând ogoare de sânge pe lentila microscopului distrugând dintr-o bătaie de aripi memorii întregi; tipării electrici ne vânau, ne iubeau, ne apucau de vene şi ne băteau în cuie pe detalii fosforescente ale mumiei stelare; ce oxigen ne-nfigeau sub petale atunci când negam, însinguraţi sub emulsia unei feţe, raidurile hematiilor lansând torpile, încercând să ne caute inima cu un glonte cu mult mai mare decât ea însăşi transformându-ne în sunet cu undele mov şi bombardând cu noi microfoanele care ca nişte zei din sârmă de ipsos închideau profiluri de larvă, era cumplit de frig în magnetofon, noi sorbeam păsări lichide într-o jumătate de ochi.

veneau în cohorte tipării electrici ne prindeau în vârtej printre crinii de mare ne duceau într-un loc u:» nd e sute de uşi asistau la spânzurarea *utinei* clanţe de-un deget de cuarţ lur-Jnând acea faţă care deodată zâmbi carn-ivor cu reviste albastre.

şi a fost semnul, căci oOrbul-lentilă ne-a apucat de aripi şi nPe-a-nşurubat goi şi scheletici în falca rechinilor.

ah tată strigam cu lacrirî™ de consistenţa pumnului pe când în creierul nost-u din nou coacervatele cariau cu istorie o lume & *n* definitiv siameză tată strigam cu lacrimi cu fuselajul de duraluminiu tată strigam cu lacrimi ce fotografii color şi napalm tată strigam cu insecte di-n spre” abia inventate fără cap dar cu roţi şi cu SUI” i de foc

îndreptate spre ţinta cu cercuri şi cu buri, cu sfere, urechi şi nervi traşi pe roată, înmeu cămilele mângâiaţi şi poate asta e e? ea mai densă tortură, tortura violetă a presiuniilucrurilor care există ca să te muşte, tată striga-11

tată strigam de ce ochi de ce Suri de ce pietre de ce peşti yogini sculptaţi în pântecer cu fermoare de mescalină, tată strigam cu lacrimi în formă de *m*p parfumuri, vertebre acolo izolaţi sub emulsie, jr-oştenind bilete de ordine pentru seu.

lentilei microscopului tată de ce ai ochi atât de mulţi înşir-l

pe fălcile tale nenumărate, de ce aşa dinţi ascuţiţi?

«* * *

ca să te pot mânca mai bine

*

ELEGIE. DUPĂ CATULLUS

va veni moartea, lujerii vor fi negri.

fotografiile vor mai păstra o respiraţie neagră.

apele se vor întinde peste trupurile insectelor.

secundarul ceasului se va răsuci ca o unghie pe sfârcul pieptului.

ochi de cristal, ce-ai să te faci fără un loc de făcut dragoste, căci numai pietrele vor lăsa norii să se umfle şi să plesnească în sudoare neagră pe o faţă tăcută ne vom împrăştia, dragoste, în întunericul manometrului şi-al arbaletei de aluminiu, într-un strat unde peştii desfac botul lor însetat spre apa nituită cu buloane şi vânt.

vom râde negru între degetele pline de buze când ne vor smulge acul şi pielea obrajilor şi să ne iubim nu vom putea, despărţiţi de pătura cu gratii, ce-o să ne facem acolo în suflul arzătoarelor cu acetilenă sub un sânge întunecat de reflectoarele negre ale fosilelor?

fotografiile vor desface cu încetineală petalele în vântul care spulberă pe şinele de tramvai zăpadă şi organe risipite.

2* *

fi

GEORGICELE

se dedică lui

Ion Pop

GEORGICA I

oripilat ţăranul îşi ară voios câmpia între lăstărişuri taie cu plugul brazda bizară şi viermănoasă grânele cresc la telejurnal se împing în tubul catodic al ciorilor, era, fatalistule, pământul e un ochi însămânţat cu poze păscute de rime dinţoase voalate de peştii cu voal. iar ţăranul vetust şi bulversat trage apa la baie şi-ncepe să ningă pe pielea lui carnivoră cu fulgi de porumb ci dă-ne doamne nouă pâinea noastră ca să ascundem în coca ei o sticlă de coniac şi-un pat de fier cu luna drept cearşafuri cu Goethe ca mormânt şi cu ţăranul oripilat de grâu ca epitaf.

GSORGICA A II-A

M.

ţăranul în vinerea patimilor îşi leagă copiii de pruni şi de ostreţe le pune rinofug în nas feţii mei vedeţi de recoltă că eu mă duc sub talpa casei, se dă un film acolo cu galinacee care în coteţe electrice ş.a.m.d. voi puneţi nişte varză apoi nişte muzică şi după aia luaţi-vă ceva haine urcaţi colina cu brazde albastre din poză şi veţi ajunge în ţara Paris match unde femeile fac baie-n pudrieră şi veţi amnge în ţara chanel acolo urmaţi-vă turmele schimbaţi-vă numele vă roadeţi costumele vă scrieţi postumele...

m <.

direc eu şi cu oi zice când de la şi de se *di* core;

arai?

GEORGICA A III-A

În somn ţăranul vorbeşte direct cu lucruri de mare utilitate cu sobe maşini de gătit şi vase emailate cu orătănii şi porci voi feciori zice şi feciorii apar din gura lui mirosind a pământ când oi muri zice şi moare şi e bocit de satul adunat şi de rudele din Haga şi Amsterdam se fac fotografii se declină un verb latinesc iar ţăranul corectează greşelile, voi feciori, araţi mai departe câmpia mănoasă şi veţi da de o bombă neexplodată şi nebotezată voi botezaţi-o cu nişte cherry sau triple sec goniţi ciorile care filmează schimbaţi rola apoi strategia şi nu uitaţi că vă vede Iisus, octavian goga şi sânta măria feţii mei mai zice în somn ţăranul treziţi-mă că s-a luat după mine şeful de post cu bulanul.

ţăranui de *r*

GEORGICA A IV-A

ţăranul de când cu electrificarea înţelege cum stau lucrurile pe planetă se indignează graţios în mijlocul pogoanelor sale de situaţia din Cipru şi Liban pândeşte sateliţii şi le smulge aparatura electronică bă plozilor nu uitaţi bateriile solare să ne-ncălzim la chindie conserva de fasole cu cârnăciori produsă la feteşti ba daţi în câini lumea e mică bă cu gerovital se duc ridurile ca-n palmă hai daţi-i zor cu porumbul că eu mă duc puţin pe lumea cealaltă adică a treia şi ultima feţii mei dragii mei copchiii mei ce să-i faci aşa e jocul arză-l-ar focul.

GEORGICA A V-A

„V

O tytire ce fericit eşti sub umbra fagului ascultând cântecul greierilor şi al lui Ioan Alexandru pe când ţăranul eminamente agricol citeşte din greu o revistă de benzi desenate găsită sub brazda fertilă; femeia lui doarme crăcănata după o estetică poporanistă, din ceruri c. stare zâmbeşte duios, combina gospodăriei deservită de un tânăr în combinezon îl calcă pe nervi pe ţăran şi-i deşira sistemul nervos vegetativ şi parasimpatic marele dorsal şi insulele minorca încât din ţăran rămâne până acasă doar buletinul cu poza color superproducţie anglo-franco-italiană e film cu război zice nevasta şi se întoarce pe partea cealaltă.

„—

f, *

«K»

GEORGICA A VI-A

filmată din elicopter iarna apare într-un prim-plan atât de intens că i se văd broboanele de sudoare scurgându-se lent între lujerii ieşiţi din brazde.

priveşte, zăpezile călătoare se-ntorc în escadrile din ţările calde pe când ţăranul cu o şosea asfaltată în jurul gâtului, freacă parbrizul aburit al cerului, până ies stelele.

a venit iarna spune ţăranul, e timpul să legăm rotilele plugului în foi de hârtie cu elegii de properţiu. a venit iarna.

copii zice el să luăm ascensorul sau pe scara rulantă să coborâm până în magazinele subterane de aparate electrocasnice şi în sala de proiecţie a rădăcinilor să mai vedem jurnalul cu realităţi din lumea

anotimpurilor filmul documentar cu calculatoare tăcute care în fiecare iarnă se trag din oameni.

la televizor, zice bă k fotbalist noastră e pe i cât i

GEORGICA A VH-A

aşezat la bodegă în faţa televizorului ţăranul de cânap zice bă kempes e cel mai bun fotbalist din lume iar federaţia noastră e de rahat dar ţăranul i-ar vinde pe iordănescu şi covaci pe o monedă întinsă cât de aici pân' la Iaşi pe care să are el şi feciorii câte un pogon însămânţat cu becuri şi să facă un patinoar electronic pentru o cioară obişnuită şi cu profil de domnişoară pogany jumulită ca să se bucure şi ea de puţină mişcare în aer liber cât e ea de cioară.

GEORGICA A VIII-A

ţăranul singur şi rimele rujate proaspăt nichelând *brazda*, grasă desfundând sicrie amiatomice blindate cu pânze nemuritoare de Paul klee şi cu cearşafuri de fier, ţăranul din dafin se teme de moarte şi coasa de ziar o aude foşnind sub arterele gliei.

ce dracu' mă fac sub iarba cosmetică pe mingea asta de ping-pong dotată cu şine de tren şi femei de transport în comun, cu creiere dilatate în adăposturi de beton armat contra tirului stelelor?

ah, la colocviul ţăranilor poeţi ne ziceau de o casă de azbest cu un ochi la sud cu gura spre cer cu nervii şi muşchii spălaţi în flacăra eşapamentelor: e moartea.

ţăranul se teme de moarte, ţăranul îşi ia cu el la muncile de câmp ceasul său anti-shock, antiacvario antimagnetie antitetanie antithanatic.

GEORGICA A Dt-A

bă e curent, bă închideţi ferestrele pământului şi trageţi transperantul zice ţăranul şi într-adevăr holda bogată se înclină în adierile suprarealismului aducând un miros de zăpadă şi tipăritură proaspătă dinspre hambarul tărcat cu relee trecute prin cerul gurii pisicilor alergând după, conform tradiţiei, şoareci, muiere să vii cu hrana pe urma de sânge amestecat cu benzină al ciorii aducând din profil cu Alexandru sahia ajungi curând la un post de control arăţi legitimaţia şi fotografia întrebi în care oraş de la pol va boxa muhammad aii cu mesia.

ţăran

GEORGICA A X-A

ţăranul e pe câmp el are şi-o nevastă nevasta un copil copilul un viitor minunat primit cadou de întâi april ţăranul şi-a îngrădit bătătura cu un gard de reclame şi mărăcini soarele îl primeşte în conserve pe banderolele lor rulează un film ultrasecret în care se poate vedea cum ies din pământ turelele griului cum seminţele paraşutate mitraliază ciorile care n-au prins cursa de seară a înarmărilor cum bugetul ţăranului beligerant se colorează ca turnesolul în grena.

femeia lui scoate din frigider nişte salam şi halva îşi înfige în pâinea bronzată dinţii de fier.

GEORGICA A XI-A

ţăranul creşte în curte orătănii diverse şi un strung carusel cu program automat care ciopleşte soldaţii proşti până la forma perfectă de sergenţi, designul deci intră sub pielea de neon a gliei prin aspersor ţăranul controlează forma furculiţelor, în definitiv sunt fericit în autoservirea care e lumea, cerul e o poză întinsă de la nord la sud reprezentând o catastrofă feroviară, sunt fericit călare pe gâtul copiilor mei şi pe hectarul de lobodă prelungă asemeni figurii paşoptiştilor, sunt fericit.

nevastă ca să mor cu zâmbetul pe buze te uită cum ninge decembre, citeşte-mi ceva din marcuse.

cum z cum

! aP:

cron ţarade b de /

CU!

Apia daţi taţi veni mii” 1

În şi cu i de i din 1

veţi rât»

— R»

GEORGICA A XII-A

cum zboară ciocârliile în faptul zilei cum murmură albinele înhămate la pârtii de schi şi la bazine olimpice cronometrate omega în care copiii ţăranului plonjează în apa de fier argintat de benzi magnetice şi homari, ţăranul coseşte de zor picioarele atacanţilor în

tricouri cu jimi hendrix şi abba; conserve aplatizate ning peste câmpie.

daţi drumul aspersoarelor flăcăi iată e vremea micilor oameni verzi veniţi prin telescoape dinspre stelele micului ecran şi virând în joly-jockerul brazdei, voi trageţi cu o combină c-6 un strat de polietilen peste mutrele lor, va ieşi din ţeasta lor grâul verde în care veţi face dragoste fără pilule sub stâlpii de înaltă tensiune priviţi doar de o cioară purtând în cioc o ramură simbolică de deuteriu.

(*îi*

JOCURI MECANICE

„... şi altele multe carele nu să ştiu rumâneşte ce sunt...”

Simion Ştefan în e

POEM DE AMOR

se dedică

Danei Focşa vorbea la televizor o eclipsă bâlbâită de luna în duminica în care închişi ca-ntr-un tub de neon, compătimeam împreună compătimeam şi rânjeam, miorlăiam, ne înfăşuram în cherry wine chinezesc, ardeam gazul şi îţi muşcam pandantivele şi imaginea ta din oglinzi şi grumazul şi apoi mergeam dacă-ţi aminteşti să facem clătite şi pe geamul bucătăriei moara dâmboviţa zornăia de fişicurile de fantome deratizate şi coşul de fabrică era din cărămidă adevărată, nimic nu era metafizic şi asta te excita cum îţi lăsai sânii să radieze în amurgul de iarnă aşa cum vibrează peste tocuri şi rechizite globurile din sala de clasă a copilăriei nimic metafizic, doar o nervozitate fără greşeală, doar un fel de scârţâire de celofan violet în coridoarele sublinguale şi doar un fel de a apăsa cu degetul pe două fire prost izolatts şi în bucătăria dementă te-ai arătat limpezită şi transparenta ca un juvaier de două sute de mii de carate şi am văzut până la tubul digestiv moartea.

am văzut-o sprijinită de gardul de fier al spitalului de ftiziologie de lângă direcţia generală a miliţiei oprind vreun copil pe trotuar ca să-l trimită după un ziar sau o chiflă şi am văzut-o ducându-se după chifle şi ziare în cea mai roză şi mai incomparabilă înserare am văzut-o mizeră şi decrepită întinzând labe în mănuşi de aţă albe murdar spre bara de la uşa din faţă a troleibuzului implorând cu vocea piţigăiată a negilor, trăgându-şi fustele, înfruntând privirea sticloasă a vulpilor vii

care-l muşcau pe şofer, şi în stomacul ei generaţiile iaurtului dominând între bomboane rahaturi şi biscuiţi i-am văzut burta pe pernă de aer galopând în pusta slipului cu paiete şi plămânii inhalând un fluid amestecat din arginturi, puf de reprezentări onirice şi lame-uri în grota mistică din barul orient şi a fost, iată, vremea haşişinilor şi ea dansa declanșând un efect de lumină albastră în inima şi în zgârciurile şi în măduva dumneavoastră am văzut-o vorbind la un coniac, vorbind la microfoane, vorbind în timpul mesei şi patului şi chitarei şi emisferelor şi calotelor glaciare, vorbind vorbind şi vorbind şi vorbind despre marcuse, despre antonioni, strajan, coloranţi şi gramatici, vorbind în definitiv despre acelaşi hipertrofiat labirint am văzut moartea nenaturală, moartea fabricată pe cale sintetică şi moartea care luminează ca o sondă incendiată descărcându-și subconștientul plin de urechelniţe şi bisulfit în bufeuri peste universităţi şi statui şi salbe de lacuri şi ateneuri topind statuia lui Enescu din faţa operei, făcând din ea uriaşe curse de şoareci ascunse pe sub scaunele cofetăriei tosca şi am văzut trupul ei negru şi flasc mâncând magistrala nord-sud şi scurgându-se în pământ atârnând ca un păianjen păcătos de firele reţelei de canalizare am văzut moartea ca maimuţă îmbrăcată în marinar privindu-mă de pe puntea a treia cu ochii roşii şi trişti atârnând în pedunculi de encefalul cimpanzeic, nedezvoltat am văzut-o despăduchindu-se de rubine în regiunea dintre pancreas şi ficat am văzut-o cărând frigidere şi mulându-şi limba pe timbre şi prinzând câteva foi scrise cu o agrafă de sârma şi căsciând fără să pună mâna la gură în faţa sublimelor răsărituri de soare puţind a afrodiziac şi bromură a fost albastrul de metil cu care mi-au jupuit conştiinţa ascunsă în polipi şi amigdale şi am recunoscut-o în desenul idiot de pe cutiile de chibrit f frumuseţe paralogică, ştiam odată o grămadă de bancuri şi mama îmi făcea căptuşeala buzunarelor din amintirile ei dinainte de război şi de măritiş mâinile ei rotunjite şi ascuţite le-am lăsat să-mi facă o complicată operaţie pe creier deschis şi o mult mai complicată decupare de inimă apoi a venit iarna, mult înainte de a se fi construit pasajul din centru şi totuşi oamenii se-nghesuiau acolo sub pământ ca minaţi de o parfumată prevestire şi mulţi străini pluteau cu ţigările aprinse în aer unde acum se află terasa de la intercontinental şi

pisoi embrionari orbecăiau pe lângă aburii patiseriilor de pe străzi eram complicat? oh, bacteriile mă vizitau ca pe un magazin sau muzeu pielea de pe ţeastă îmi gângurea o aură semantică de uzurpator obosit;

şi urechile îmi ascultau gâjiiturile extazei interioare racordate la trosnetul de apocalips al bulevardelor cu cine matografe

frumuseţe botoasă, portjartierul nopţii dezlănţuia în somnambuli orchestraţia fetişismelor copilul care eram îşi scoate capul prin toracele meu de acum şi bretonul lui drapează fotoliile şi lampadarul într-o husă de briantină fără corp şi cu tălpile goale îmi intră în sala de baie şi întinde pe oglindă pete, spumă trandafirie de after shave şi stoarce în closetul de faianţă tubul de pastă de dinţi şi mă priveşte în ochi cu emisferele cerebrale fluturându-i tăcute, cuminţi.

dragoste, amor, erotism… arhitectură de bau-haus băută ca daiquiri în cupe de şampanie înroşite ca sângele de atâtea urme de ruj asta s-ar numi moştenire şi ar trebui să dăm în demenţaj heraldică a lui mateiu caragiau

şi-n universul lui pişcu. dar tu preferi cred mişcările clonice şi marea criză isterică tu preferi rochii nenumărate şi sentimente mulate bine pe sâni şi cineva să nu îţi scape boiul mesmeric din ochii apoşi şi bătrâni şi cineva să se desfacă din aldehida de neîntâmplat, de de neîntâmplat, de amurg şi să-ţi aducă pe braţe orgasmul ca o meduză în care umorile şi reflexele curg şi cineva să te destindă şi să te prindă şi în faţa ta frumoasă el să-ţi puie o oglindă să te vezi pe tine însăţi, visătoare, surâzând-a…

să te vezi fetiţă şi domnişoară şi curvă şi mamă şi electra şi balabustă şi matroană şi fată mare limfatică, sanguină, melancolică şi colerică şi moarte nealterată surâzătoare.

eclipsa de lună se bâlbâi aşa de rău că ecranul plesni îngropându-ne într-un curcubeu de parbriz şi moara dâmboviţa se bolovani ca o cetate atlantică scufundată şi amurgul de iarnă ne făcea de afară semne disperate bătându-şi spinarea cu palmele peste şubă şi arătând spre prima stea, vegetală, cherubă…

nimic metafizic: în curte basculantele uguiau, iar în noi intestinele împodobeau cu steluţe electrice pomul de iarnă oh, ochii din muşama puteau să vorbească sutienului tău tu însăţi puteai să-mi

arunci ghemotoace de celofan violet în catacombele de sub limbă noi înşine puteam să ne iubim, să ne adulăm, să facem

— Ne atingem cu n neon şi neant o o moarte de două sute de mii de carate.

IMORTALIZAREA

se dedică poetei Mariana Marin

20.000 de leghe sub orice, sub roţi de amfibie, sub clădiri, sub istorii şi fuste şi dansuri şi circuri, 20.000

de leghe până la uzura morală a submarinului cu motoare pink floyd până la stingerea ultimei lumini din peşteri în peşteri din carne în carne, din ambasade în ambasade…

20.000 de leghe sub mări, şi e probabil mult prea de ajuns deja la nord prin nord-vest într-o pâclă diamantină s-a efectuat primul schimb de prizonieri, şi e anul internaţional al copilului şi orfeu e un halterofil bulgar cărându-şi discurile de aur şi oscarul în dinţii de lapte şi stelele asediază, purifică roata cu zbaturi a celei mai frumoase dintre morţi.

e mult prea de ajuns: morulă, blastrulă, gastrulă şi apoi dintr-odată încă ud de sânge şi rom demontând navetele spaţiale legând femeia cu frânghii de porţelan şi aşezând-o pe fotoliul lui cassanova din curiozitate, din spaimă, din risc…

nautilus înaintează cu tablele vibrând în curenţii alternativi ai manierelor rupe ţesuturi şi nu ale victimei ci eroului în platoşa sa de convenţii pindar îşi cară odele din cenaclu-n cenaclu şi regii cu capete de penol îşi bandajează ghimpele din coadă, cea mai frumoasă dintre morţi… la 23 de ani umplea mănuşi de iridiu cu bucăţi de argint masiv; pentru el iarna devenise un un glonte, pentru el vara devenise o uriaşă istorie a literaturii mereu interbelice, cu pompa de carbid zugrăvea o stupidă realitate peste vechea glazură a unei alte stupide realităţi construia, dărâma, vizualiza în semiobscuritatea chioşcurilor de sub crengile de plastilină albastră universuri străbătute de bulevardul republicii plin de lunomobile învăţa să iubească în lumina de fiară a bombei cu bile frigidele plante, frigidele animale, frigidele ciroze, cifoze, frigidele cearşafuri de aer învăţa să iubească meciurile televizate ale complexelor de culpă, galele ambiţiei în halat de mătase,

internaţionalele de atletism ale fricii…

dar moartea venea alunecând pe-o rază cu a doua viteză cosmica asemenea unei fiinţe cu mult mai evoluate, aerodinamică, maleabilă şi ductilă.

„F venea să-şi aşeze creierul ei de metal peste un creier de zgârci şi să-şi plaseze sămânţa în prima memorie a primelor luni de viaţă intrauterină şi-apoi, când faci armata, fugind spre ţintele din fundul poligonului să-ţi aminteşti, dar să n-ai timp să-ţi aminteşti cu totul căci dai raportul cu mina pe patul morţii tovarăşe maior am lovit ţinta cu trei gloanţe şi am obţinut

27 de puncte foarte bine soldat servesc patria şi submarinul plimbându-şi reflectoarele peste pulpele dezvelite aşteptând să apară pe ecranul rotund după linia luminoasă un punct, o tumoare zâmbind.

la cofetăria minerva sorbea din sucul de ananas şi mânca îngheţată cu bucăţi mici de banană discuţia îngheţa paharele şi cupele de cositor în cuburi, în sfere, lingvistică şi amoruri perverse, câştigători ai olimpiadei internaţionale de fizică sinucigându-se de singurătate etc., scaunele de nuiele trosnind de insectele neotomiste ale sfârşitului de mai tiepolo mânjindu-şi labele cu acetat de nitril, ştergându-se pe un prosop chinezesc, şi mercedesuri negre trecând cu o nuntă…

fericit în jacheta sa schizoidă el o privea: phryne înnodându-şi în inele flamingii copeică, băncuţă, pitula într-un buzunar semidoct, râs al pisicii din cheshire tolănită pe canapea, întinsă leneşă pe canapea printre portocale carola profiteroluri înotând în poziţia de *v*. *K'witooi* f «us a nurcii

Jrfn i a-l>

m rânjind celei mai frumoase dintre morţi/) i. O iţ/, i, ah, loc şi timp de-am avea, loc şi timp, sfiala ta n-ar fi aşa vinovată iim»:.:»,! q

te-aş iubi încă de la potop k şi tu ai refuza până la venirea iudeilor şi te-aş iubi iarăşi până în renaştere şi ai refuza până în la belle époque sprijinindu-ţi arcada de umărul meu ventriloc.

e mult prea de ajuns; nautilus desparte bancurile de peşti, străbate carnea moale a caşaioţilor retează braţele cu ventuze ale calmarilor uriaşi, plin de schelete în uniforme ultramarine îmbumbate

cu aur nautilus iradiază deşertul sargaselor căutând moartea pentru spermanţetul ei preţios pentru moscul din boaşele ei preţioase; la pupitrele de comandă becuri se aprind şi se sting pentru un singur ochi căzut între gratiile podelei becuri se aprind şi se sting pentru hublourile cu argintul k! „*,» „i, «. – întunecat

„I… an! i, «f!» 1 îl's iânn <%

becuri roşu *şi* becuri verzi…

!" td/,! î? n „t. În e

20.000 de leghe sub mări, sub feţe de masă, sub cavităţi pulmonare sub caractere, umori şi scripturi, sub androginii cumpliţi ai punctelor cardinale la 23 de ani un trecut de montparnasse sau de program

— N»-j, >.: „u; 3 un-l» în", spaţial al Europei occidentale, un trecut planetar…

20.000 de leghe SUib *tomp*-:! bar – S*, ¥ţ)) aft-Kcat diamante

«; s m>*» i". industriale

l

II

străbătând literaturi şi literaturi pentru cea mai frumoasă dintre morţile posibile, rânjind din răsputeri oriunde, în troleibuz, în aprozar ca în faţa unui miraculos obiectiv de cristal purpuriu

aşteptând imortalizarea pe orice fel de peliculă, pe orice fel de hârtie, aici marca producătoare nemaicontând, nemaicontând…

III

şi *tk*.

(*am*.

ro-i *au ti* – *t* A'jwu* îşi hn & io – b;

IfHctiţăq l îsfairth!*

IuR „uj *y*un la *i*ol-i «ni wfâjt sâs îi;

sinf). î"! «7-j wi Jh (ne (.

— N n – n i-or

* o j…

s

— Pumni miliţie din buzunare schelete fragile de domnitori, de

padişahi, de amirali şi statueta lui Napoleon, lui voltaire ţesute din fese de iod, şi care-n lumina lanternei deschideau ochi albaştri, neclari, ireali v t ca roţile motocicletelor cutremurând zidul morţii.

aranjază-ţi părul şi intră în plasticul clocotit unde arcuri electrice înoată printre automatele prudente ca nişte cameleoni cadenţaţi unde dinţii de fosfor se ascund în faţa cărnii de ebonită şi contoarele geiger se opresc în conul vizual al plantelor cu nume latine care împrăştie cuantele de lumină peste lipsa de tragedie peste pofta de reflexie şi refracţie peste complexele sinucigaşe ale ceasornicelor cu arcuri de sânge tremurător hai în sala de jocuri mecanice unde te descalţă un inginer de vopsea şi-ţi toarnă-n pantoful de tablă cobre, crotali, tritoni şi pro tei şi unde pielea fină a becurilor suferă de înţepătura sarcoptului şi de sfere moi de alcool răsfrângând pe cornee beţia lor de patru sute de mii de megavaţi în orbirea noastră să pătrundem în spaţiul dintre soldaţii trăgând de manşa cu bilă de nichel izbindu-ne de flipperele pâlpâind sub sticla opacă să intrăm în inima lor de mercur în regatele lor înfăşurate-n rulete de cârpă să ne aşezăm în faţa mitralierei şi să radem tot ce e bimotor sau rezervor sau carlingă cu muşchii feţei picurând ciupercile cruzimii dar în acelaşi timp îmbrăţişaţi, emotivi... „ a „*f*'3

3 J J *Vi*

O zi în predeal despicând spinări de morun35"; i 3; *i*! *li*: *'1J r*»

În camera de hotel ovală ca bulbul sticlos al paharelor de cinzario rătăcind ca o bilă pe masa de biliard prin paturile cu cearşafuri de fildeş şi-apoi pe străzile cosmice, înfăşurându-se ghem căutam drumul greu, subacvatic spre politehnica incubilor, seraphita electric radioasă ne-mpletea degetele şi vasele de sevă în peisajul cu brazi, globuri şi ptfrtii seraphita cea belă ne îndruma în ale pirotehnici, aşa încât, trecând prin orăşelul montan:

lăsam în urma noastră o trenă de scurtcircuite iluminând televizoare şi lămpi.»;

apoi a plouat şi cadmiul de pe noi a început să se ia 3;

şi cerşetori metafizici ne-au secţionat în monede şi ideologiile s-au scurs în pământ, s-au amestecat cu petrolul din straturile inferioare şi cu scheletele de mamuţi şi scheletele de tiranozauri

buldozere ne-au cules odată cu zăpada murdară şi cu ziarele

H vechi şi ne-au trimis în faţa unui shiva afabil, (Jg <, jefr”.

care ne-a strecurat între dinţi verigheta, şi jts-g-şi j-flută de

„Ţ;<!! mâini ţi-a împletit o sută de cozi. i/bs-îTIOT şi).: „:

pe terenul de tenis”» v „8W» e* >. *În*

un înger grosier împingea o cameră de luat vederi pe rotile şi ne-a tăiat excrescenţa vederii cu un cuţit forjat din metalul statuii libertăţii, şi, căţea asudând sub dantele, înzorzorind paradisul, ne-a izgonit... * „”: „printre elevi erbivori în sala de jocuri mecanice.

te-ai prelins pe cântarul automat, în fişicuri de douăşcinci de bani iar eu am dat telefoane până centralista s-a asfixiat în circuitele izolate până când inima ei a asistat înfăşurată în linţoliu de hidrogen la decapitarea securii, din care a curs capul pajurii ecranele bombate cerneau cafeaua albastră în aerul înghesuit între aripile neoanelor şi metalelor în care te reîntregeai fragment cu fragment în timp ce acul indicator făcuse pan ari ţiu de-atâta frumuseţe flipperele huruiau fericite mâncând curelele unsuroase ale curentului alergând de colo-colo prin sala seringilor de transfuzie umflând sânii femeilor, izbind ucigaşii de jad cu lentile de malachit de beriliu piuind şi frecându-şi guşa de rochia ta de rachiu piuind, licărind, scintilând în afara mâncării a băuturii şi sexului navetele spaţiale se cuplau în pulberi de purpură elicopterele bălăceau tranzistorii hazardului în rânjetul galben-verde al localnicilor popicăria scotea cu un cleşte mirat măselele de aur ale străinilor trăgându-le în sârme şi sensuri oraculare, cosând operaţia de menise a-nserării prune şi clopote şi din când în când un jack-pot asemeni unui naufragiu iar tu târâtă de valuri, goală pe o carcasă de frigider iar eu telegrafistul smulgând firele generatorului şi

electrocutând rechinii şi sepiile iar tu licărind şi ceasul fosforescent urMnd în inima i „... – v...»; e”!; în Hif & jk-i întunecimii şi nautilus apărând cu hiubloufjk aprinse, „...

şoseaua cu accidente şi ve*! anul uroboros rozându-mi ficatul britanic kilometri de tenie îndopată cu perle minute de exces şi extaz în braţele manetelor şi în uguitul cartuşelor mo!

şi cadranul s-a stins şi contoarul arată din nou 0.000

și pokerul mecanic s-a spart iar noi suspinând printre țurțurii gigantici ai anotimpurilor sub geamul tonomatului, zornăindu-ne mecanismul de cea

Învârtindu-ne unul altuia cheița de aur în țeasta numai iubire ne distrăm cu jocul de șah vrăjitoarea de tablă zburând pe mătură și scufundându-se ne-a vânat în final cu năvodul de cucuvele ne-au călcat roțile de formula unu și ne-au prins hainele, nervii, țesuturile solzoasele piei ale curelelor și gutei de angrenare.

ce mai avem de îmbrățișat când tu nu mai ești decât un abur de staniol lățescent iar eu un lubrifiant pe care alunecă pistoanele cu patine urechile tale sunt zgâriate într-un plastic albastru și părul tău e un pom de crăciun magnetizat, plin de sârmulițe și pilitură hai să ieșim din sala de jocuri mecanice, împânzită de cranii din votcă, mescal și tequila fortuna diisseldorf scoate bășici de săpun din cornul asemenea unui xipehuz pieptănat și sutele de becuri zac transpirate ca practicantele de striptease după o noapte de dezvelire și fardurile se organizează pe mozaic în ginte și triburi și carnea ta tapițată în flori stacojii și în scoici ruginite se reinventează într-un experiment continuu și cristalin învelind patiseriile, gările și sugându-mi măduva înstelată, halucinată sticlind, scoțând colți, licărind și maree de stofă de vene se lipeau pe vertebre și-n colivia toracelui a venit iarăși în vârful degetelor dinamul inimii agățând pe perete portretul lui voita și-ai fost din nou corupt de frumoasă și ignifug de a mea topind în plexul solar o lună de unt înghețat

și am ieșit în predeal la ora când orbii își numără ciolanele de iridiu și scriu pe foi de coral cu stilouri cu bilă am rătăcit unul prin altul într-o răvășire de guinee și simțuri bandajați în războaie astrale m-ai luat de mijloc și rulmenții pe care se rotesc pământul și bolțile au scrâșnit, și dezastre se derulau în ploaia care acoperea cu popoare de muselină cheița de aur w >

și privirea inteligentă a jucătorului de șah și, pe când perforam cartelele reci cu râsul nostru în racle, princese de amoniac și de sticlă oftau în dantele, mecanic…

W – „t.

I.
„…J
ţ%î}.
Î.
ROMANŢA PEŞTELUI-TORPILĂ
4, «îi
M 1 br 7 –”, L
„*».» &, uita.» r „— v îi.
ucn –.1 i? A
< >} 3 t> S
V. –…

I-am văzut pe mosu la saltie şi vă polunceste să vă pocăiţi răcnea speriat de târgoveţii spălaţi în norii băloşi, ruginiţi afişe îmbibate de clei fâlfâiau înhămate la carul de foc al lui ahriman cârje izbeau în pământ despicându-l în două ca pe un titanic albastru, i minunile se călcau pe picioare îşi sfârtecau urechile de diamant în caligramele bizantine în taioare grena, sutiene sticloase şi fracuri de obsidian epilepticii îşi umpleau craniul fragil cu stricnina şi gutapercă şuruburi verzui şi pompe de zugrăvit pentru pavor nocturnus, pentru vertij şi sub atâta alamă şi praf de mătase, sfânta treime stă negricioasă ca un triplu stecker de ebonită funcţional, dar fără glorie, imagine într-un strat de imagini televizor implodat – în cabina de crematoriu

decorată cu un tablou de vermeer, în ploaia de scântei tehnicienii în halate de streptomicină (

lipesc circuite şi tablouri de siguranţe cu sentimentul primejdiei iminente doamna Georgescu le aduce cafeaua la intervale prelungi, părăsindu-şi maşina de scris care profită şi scoate şase labe păroase şi-ncepe să fojgaie pe tavan, căutând o ieşire, tehnicienii trăiesc în secolul luminilor mestecându-şi tabletele crem de cavit 9

fosforescenţi ca scafandrii care filmează dintr-o cuşcă forfota de rechini şi tipări un sfert din discul solar, cel mai bogat în protuberante li s-a depus în plămâni şi-n laringe, şi dacă sunt melancolici vărsând fiere verde-n femei transparente, catodice vărsând fiere neagră-n femei transpirate, catolice:.} ne purtând policandre la policare şi

ocrotind pisoii de ojă – „e fiindcă trăiesc respirând cronometre şi-n barurile întunecate se scorojesc asemenea scutului termic al sateliţilor de spionaj teleghidaţi prin apăsarea pe zeii manete:. – ... de la pupitre endocrine:? rţi [K; o sub tegumentul lui eu şi lui tu şi mine şi tine – inr-e o-m Şestov şi kierkegaard – dar noi nu mai avem a treia”.

dimensiune şi opoziţia trup-suflet şi stelele ca moaşe autorizate şi timpul prezent şi timpul trecut atât de amândouă prezente chipurile în timpul viitor şi scamatoriile cu numerele transfinite şi cu oglinda larg-ovală şi cu toamna cangrenată, cu raţiunea şi cu copilul”; j, care vrea să-şi omoare tatăl şi să se culce cu maică-sa”.

dansul morţii – nu am văzut nimic din toate acestea în cursul asficsiat al vieţii mele eu nu cunosc decât etuvele uriaşe ale sălilor de cinema din care una trebuie să fie încrustată adânc în creierul nostru cunosc navetele spaţiale înhămate la meteoritul tungus încercând să-l abată din fluxul cromat – dar cum să abaţi o imagine? – cunosc oamenii-piese de subah şi femeia de tablă care îşi face etolă din plasticul pancreasului tău cunosc semnalul orei exacte şi cubul de celofan roşu care sughiţă:

I-am văzut pe mosu la saltie şi vă polunceste să vă pocăiţi doamna Georgescu discută surâzătoare cu tehnicienii ronţăind zahăr candel în timp ce maşina de scris umple de icre şi larve biroul fardat şi maşinuţe de scris moi ca pelteaua sug sângele frigideruluise-ncurcă în pletele secretarei, sucite ca burghiele de bormaşină tehnicienii o dezbracă meticulos să lumineze ca un bec în fasungul fricii de a rămâne domnişoară bătiină o iau de mâinile verzi şi de picioarele mov şi-o aruncă-ntr-un acvariu ca-ntr-un alcov peştii cu voal de lame o drapează într-o spirochetă absurdă până ce soseşte un domn Georgescu de urdă

— Sunt râmaru, spune, ea mi-e mireasă”.

şi-mpach. etand-o-n secure o duce acasă.

T

C”.

coc, vait şi bluză – iată ce recunosc, iată credoul meu pe lună se deschid instantaneu zeci de bordeluri şi chiar – fantezie sublimă – un tour ei fel ca să nu uităm că neil armstrong a fost un cercopitec cu

diamantul koh-i-noor între och toată povestea asta e scrisă pe un bob de orez. [*aul-M*; «n: >j pe un milimetru pătrat de memorie cu bule magnetice şi-n timpul ăsta pe stadioane vin mările de sargase cu-ntregile coterii de nimfe şi submarine trident în lojele operei francmasonii servesc o frucola şi o chiflă cu şuncă ludovic spiess câştigă la ludovici şi pistoli (dar şi drahme)

În rolul ofeliei din lamermoor şi ochii se răcesc ca nişte nori de metan ca pământurile de celuloid din precambrian pe care s-a filmat totul, care s-a voalat imediat din care a rămas doar o împletire de sârmuliţe roşcate şi vinişoare maro dând o impresie fermecată de viaţă – coc, vait şi bluza trotilând o victorie à la pirus, delicios de confuză:

— „1

robur cuceritorul şi-a transformat ventriculele într-un năvod metafizic robot cuceritul se oxidează în sticloşii curenţi subterani oasele sale s-au prefăcut în corali ochii săi sunt acuma perle într-un condur de asfalt în totul a suferit o schimbare marină”! – în ceva preţios şi ciudat titanicul albastru zornăie de cârje şi de neoane, ruletele din salonul de jocuri încă se mai rotesc producând energie electrică minunile *în* pantaloni ecosez vegetau prin fotolii, fantomele matlasate muşcau colţul meselor în cântecul albastru al eternei dizeuze în rest poze „,<r kilograme de poze acoperind târgoveţii, miniştrii şi camarilla, yiermuiala vomată de stadioane iţa tehnicienii transformaţi în lustre, franjuri de huse şi lampioane toţi urlând unui tont în balele peştilor şi moiuştelor, în febra cunoaşterii şi negăniţ *intirr* n:

nstntt: sh m/. i v nifi *biohi*, *3* şi, 3?!”; „r

I-am văzut pe mosu la saltie şi vă polunceste să vă pocăiţi la saltie şi vă polunceste să vă pocăiţi.

jeam’s! «k / *e*p, 3M.3, *L*.

j – *tstr*; >*f* (*n-tRilinttiâi tib* „«fâsfeffrH *i*) *i*:.» *l*, *lyevu’viiv*, n/. w /: –! / foto

fi., l» – j, i îmbu’j

l „J!!

*

r are *smuls la’a* n t/.

„Şti

Însq *tu* ijyj de n* v-*i*, *ai* foo a ag7 Ji/9 hr-jtrbo. i 3 J. e (fi r rr. ojcă Jiiojol nnţ w, i-3 v wxo:, / – ouânsq ne

j. /3/f

u.*i*

3 VK

VÂNAREA BALENEI AIJI &

n *n** „ids j

Îl i t

5 uă

n

>înjjf, etţ i

tis, la două noaptea un canion pe rulmenţi şontâcăie hâtru în jurul stelelor sorbonarde în razele tramvaielor aparatele de taxare coboară ca nişte militari în costume de camuflaj din elicoptere scaunele acoperite cu muşamale sunt prinţi şi prinţese gheboşate de vreun şaman din antarctica dansând mascat printre ciupercile de benzină la intersecţii muzicuţa cu schimbător îşi întinde tentaculele de alamă îşi lipeşte ventuzele de rinichii de geam ai tăcerii huruitoare la două noaptea demonul Bucureştiului se ridică din., arhitecturile portocalii ale apţii ca un portar de polo în plasa de nailon ferat., *îl*>

adânc sub burţile peştilor submarinul îşi aprinde luminile de poziţie femeia se bobina în canari hipnagogici ca o larvă cu capul albastru femeia reteza cu unghia cuburi verzi, jaduri, ceasuri, pe pielea cearşafului de madipolon aşteptându-l să vină cu scutul arctic în braţe să se arate în treningul lui aurit.

bărbatul trânti abajurul de peretele care se jupuia de crotali îşi puse pantofii addidas şi alergând prin pădure alergând prin pădurea grefată pe mecanismele sateliţilor ţiuind purpuriu, subteran, agresiv, bărbatul se trezeşte în vizorul unei arme înaripate în curcubeie ca serafimii lui fra angelico, cilindru îngheţat.

femeia are părul îmbâcsit de rotiţe, de rubine, de arcuri ea se apropie de bărbatul care decorează cu grijă vitrina propriei morţi aranjând hârtiile OR WO învelind în stanioluri şi becuri etajerele cu coloranţi, lentile, maşini de scris, holoturii şi stele de mare printre care

submarinul trece fără să spargă ceştile chinezeşti tulburând jeleul nocturn…

pe lentilă sunt gravate cercuri concentrice şi o cruce de cuarţ păianjenul cu cruce îşi scoate fusta şi rămâne într-un maiou cu donalzi şi purceluşi femeia se apropie încărcată de trese, aducând îngheţată în cupe de safir, graseind >

bărbatul întinde un deget spre turela cu un ochi ovoid; şi!

tăcut i se ridică din valuri uriaşa balenă albă un zb y se ridică din mare uriaşa balenă albă.

noi îi nfiffi:

căpitanul ahab îşi trânti violent pe tejghea sângele coagulat în fişicuri de monede grena, buretoase privi în oglindă, flegmă albăstrui şi renunţă la agnosticism era un om mai curând înalt cu o spinare mai curând lata cu işlic de turcoază şi călămări care zornăiau pe platourile de filmare din două emisfere când îi permiteau să dubleze pe surcouf tigrul cektr şapte mări taverna cu corăbioare în sticle şi tonomat pe şenile ofta romul ieşea noaptea din sticle în cete de omuleţi parfumaţi care furau pansamentele din spiţeriile portului şi în maree subţiri suiau spre saturn călcând apăsat pe umerii târfelor cu organe de fier sub franjurile inimii care nu se dă nu se dă nu se dă *”.

sub franjurile sângelui negru de catifea reiată; „\ 4

ahab ceru un whisky i se aduse un gin ceru un brandy i se aduse o vodcă, „, ceru un martini i se aduse şampanie ceru un coniac i se aduse un peppermint – 1.

ceru socoteală barmanul îi ceru scuze ceru un regat i se aduse un cal. Ţi

— Nu ne înţelegem, ah, nu ne înţelegem… –”.

— În definitiv ce doriţi dumneavoastră?

ahab plecă pe o mare proaspăt vopsită cu’rechini abţibilduri bătrâna carapace îşi înălţă în vânt antenele radarelor şi aparatelor de măsurat tensiunea arterială zile-n şir circulă prin Bucureştiul de frişca având călăuză fosforescenţa slabă emisă de cabinetele dentare şi librării h la două noaptea tramvaiele se ridicau, făceau sluj, mergeau în echilibru pe şinele subţiri, conservele se deschideau singure, scoteau dinţi după dinţi, şiruri de ace fildeş mărgele oglinzi care se-nfăşurau în

jurul şoldurilor femeii, drapate

„În filme de sârmă şi-n cele şapte păcate de bosch pe când trecea ca o cursivă-ntr-un cor iezuit, hidrocefal de aldine tipărind pe asfalturi poeme fiziologice şi holograme

— Provocând cutremure, inundaţii, măceluri în lumea de juca bântuind cu boli de argint, de aur şi bronz şi cu oribile feric rotunde fericiri cu care jonglează pe terenuri de handbal

picioare prelungi, spumoase, subţiri ahab privi spre bărbatul încremenit în bătaia armei domestice ahab se rupse în două ca un mulaj de anatomie ahab se regenera şi se rupse iarăşi în două ahab şerpui şi se prefăcu în fereastră cu storurile trase, ca o arbaletă de aluminiu femeia se apropie ţinută de mână de Dimitrie stelaru

— Acum puteţi face dragoste zice şchiopul

— Acum puteţi să vă iubiţi zice mâna cu cârlig de mercur femeia îmbrăcă o piele de pluş roşu bărbatul se-nfăşură în zahăr candel şi în creton iar ahab se îndepărtă printre blocuri şi centrale electrice de cartier înfigând harponul în carnea albă a uriaşei balene albe când se ridică din valurile mării albastre când balena alba se ridică din valurile mării albastre.

118

m

br

bmfl» T/

Ift «t»

uum

uiţii farduri, farduri, farduri... nopţi şi zile şi nopţi şi zile iese luna pe fereastră, intră femeia mirosind a permanganat şi zambile o mână scânteind în mănuşa de piele de salamandră deschide robinetul, şi capul lui dowel sughiţă în microfon

(penibil)

farduri... trese... capul lui dowel ca un triplu pistol de argint vorbeşte sau nu, traversat de un focar epileptic, de o cămaşă de forţă de-un continent scufundat de un pinnifarina de vis, roşu, cu faruri ascunse, cu cauciucuri

de cauciuc natural, femeia își rotea fustele și rotulele peste reporterii căzuți din microbuze excitați până la frondă de tricoul ei încolăcit de sudoare.

plimbându-și pixurile peste sânii și brațele ei cu ventuze, capul lui dowel și bustul lui Washington și coapsele Nadiei comăneci jumătăți de dolari, de piese de 15 bani și etole și boauri de pene îmi irizau ca uleiul prelins în canale globii albaștri ai ochilor plini de insigne și etichete și”.

— ’4. – abțibildufi plini de imagini, și prin lagărul de piele de box treceam suspinând, însoțindu-mă palizi numai femeia fără cap și un cap singur obsedat de pitoni.

oricum, ironia este un sedativ cu o serie întreagă de efecte secundare de care nici nu te-ai gândi să uzezi dacă nu ar fi o necesitate vitala asemenea radiațiilor ironia provoacă diskinezii, căderea danturii căderea părului și mizerie și lipsă de calciu și lipsă de orașe, de coordonare, și flote de pescuit întorcându-se seara în rade habsburgice, cu monștri cărnoși în năvod…

poemul acesta e o noptieră ticsită de flacoane, casete, fiole, pastile de sticle maro, verzui, înțesată de vase cu imortele, de partituri, parti-prix-uri, dulcețuri de cireșe și de nuci verzi; borussia câștigă sau nu cu valencia sondele scot petrol sau doar apă sărată și în general tot ce faci și tot ce se face, dintr-o intenție de corindon devine doar un vizor prin care poți vedea cine-i la ușă: doamnă, deschideți, sunt eu, raskolnikov, Emil brumaru, somoza, oricine oricine poate fi în definitiv la o ușă numerotată f într-unul dintre noile apartamente oricine poate ascunde un ferăstrău electric la spate

— Doamnă cămătăreasă, minunată pantofăreasă, ai auzit de cuirasatul tod? doamnă cămătăreasă, ai navigat vreodată la bordul cuirasatului tod?:

— La timonă, la aparatele de ochire, în sala pistoanelor în sala de dans a lui nolie singură m-am plimbat, doar în furou m-am plimbat buzele mele rujate nu sticleau, nu râdeau ochii mei scânteind de morfină nu debordau de inteligență domnule raskolnikov, tangajul răsturna de pe mese sticluțele fine de acetonă, o bucată de ciocolată păstrând urma unei danturi de argint mă privea aburind…

co: >. *v*. – *i işt* susoi’s

„... <” un:» aici? îwî K

Ironia este că am suflat între noi această himeră! t *K” 3 f*>!”»

Într-un stil cam clujean, cam respectuos, poate...”:! în „ *rf* oricum nu se schimbă nimic, nu se creează nimic: laboratorul skylab tocmai a căzut în continentul austral (şi-a strivit desigur în cădere un înger şi tot desigur e sentimentul total pentru care azi, iată, mai sânger)

dă drumul cât mai tare la robinet, ca pe măsuţa transparentă colecţia de capete să urle pe diferite trahee ca tot atâtea filiere ţesând cu o hărnicie cretină linţolii şi voaluri şi această complicată coafură a memoriei, atavismelor şi aceste deloc amuzante asigurări că toţi până la unul vom deceda şi vom împuia şi vom vrea pământ şi vom asana şi vom mazili şi vom spăla maşini şi vom bea bere neagră la trocadero şi la rotonda, că toate astea vor fi pentru că au fost şi vor veni pentru că au venit; dragi tovarăşi „°

a venit vremea să bombardăm cu cartofi albaştri (VEZI

reluardiM

aceste savarine cu difuzor... *nutfiu* se f o i film tricolor ironia este extrem de greu de dezamorsat este extrem de greu să decizi: firul albastru sau firul roşu?

broboane de sudoare se preling în pluton, patentul cauciucat ezită e foarte greu când cronometrul electric bate lângă focos şi fulguratorul vibrează, şi mathias sandorf îşi bea în biroul de palisandru ceaiul de mate cu fursecuri şi când vilas boas se luptă cu şarpele anaconda cu şarpele vipera, cobra, crotalul, taiwanul când atâtea se petrec în timp ce toceşti pentru diploma eutanasiei...

cu pielea îmbătrânită, cu retina opacizată, cu freziile veştede cu stare generală rea, cu toxiinfecţie, hidrocefal, translucid homicid, fratricid, infanticid, suicid neadaptat dar netragic în bătaia turelelor, kamikazelor, te reîntorci la femeia cu orologii de bronz – şi balanţă şi

„> cârma la doamna cămătăreasă, la minunata pantofăreasă

— Doamnă, ai auzit, o întrebi, 03 pâF, 3 i] g «ni, k de cuirasatul tod din mările sudului iiânejtumf; oobh 9;

de tramvaiul mărilor sudului, tod?

— La timonă, la aparatele de ochire, în sala pistoanelor în sala

de dans a lui nolde singură m-am plimbat, doar în

furou m-am plimbat buzele mele rujate nu sticleau, nu râdeau”, t ochii mei scânteind de morfină nu debordau de inteligent;

domnule raskolnikov, era un vifor cumplit» grindina piezişa

] izbea, la bord nu auzeam decât răsuflul mării, recele drum de sloiuri… 16 u: – înnj.

DIORAMA

d îi «-ij, t fwb h

v fe; „fU, Q: jbe? fm, wsuf an 33

vfli/t ab ijjqiixab îi”. yb

1 ni, sJ «bo. «l «>b

¥1” ţi/f”») / dU l din stele ieşeau şi se scurgeau în ţărână curcubeie groase ca pe mână privitul ochi în ochi se detaşa de ochii noştri, ca o anacondă de tinctură şi muşama iar noi existam, deformându-ne craniul, feţele, inteligenţa, inconştientul sub valurile de atropină astrală, tu vorbind emiteai ţesături complicate, franjuri şi broderii şi, doamne, cum aruncau focuri pe tot bulevardul cu cinematografe, câştigiu, operă şi statui glandele tale de pirită şi cuarţ… →

de la timpuri noi ieşiră la braţ visconti şi modrogan, rânjind ca doi motani trotilaţi trecură pe lângă noi şi ne pipăiră extaza, căci se făcuse extază şi extaza întrebă: sunt bună, tovarăşi? şi bătrânii cu globii întorşi înăuntru: eşti bună.

privitul în ochi se risipi în jurul lor într-un abur scânteietor, într-o deznădedje care cuprinse repede şoseaua lichefiind troleibuzele, transformând într-o spumă roşiatică

3 de coty aspiraţiile, carburatoarele, sutienele transformând bulevardul într-un Bruxelles invadat de un Iisus polifag sau într-un laocoon cuprins de coma carus.

b; ce nu ştiau modrogan şi visconti era greaţa şi era spaima

de a fi dezlipiţi de fundaţiile Bucureştiului cioplite într-un i singur imens briliant]

de a fi fost odată, în acelaşi loc şi înnodaţi la fel, ca două!

eşarfe albastre şi recf cuiburi de scoici, trilobiţi solitari plutind în noaptea lipseţi

de conştiinţă şi sexi a a lipsei de scrupule în ale trăirii şi balelor, ascultând un ravelj extrem de greu audibili

„Mirosind, privind, pipăind, înjurând şi plângând copilăreşte!

ce nu ştiau şoferii iadului adunaţi la restaurantul Moldova!

recent renovat, lângă zoiaj

În jurul unui rom împuţit, bârfindu-ne copios.

< era nostalgia noastră după foitajele de alamă vândute nouăj cândvg la patiseria din pasaj, după plăcinta capitol după lactobare şi librării şi expoziţii de fotografie şi pictural

J, după simeze pieptănându-se la fotorobof

era navigaţia noastră unul prin organele altuia, prestidigitator unul cu vraful de farfurii şi pahare din chiuveta trăirile celuilalt dormind împreună în pâsla mătuşilor, înfruntând înfofoliţi în

vapori de benzina

cele mai orbitoare dimineţi de decembrie…

ce nu ştiau frizeriile şi magazinele de parfumuri de la coada

calului ce nu ştia domnul orăşel al copiilor de lângă sala polivalenta era gustul gurii tale mirosind a gumă de mestecat şi a men

124

ce nu ştiau era capacitatea uimitoare a plămânilor tăi de a produce perle asemenea scoicilor de cultură erau manierele tale şi şalele tale şi zimţii tăi irizaţi delicat pe dantură w acest cosmos, în această horbotă de curcubeie de plastic în

cinşpe culori sub aceste stele xeroxate în imageriile de cetăţeni înnodaţi unul de altul, şi muritori, >.; „*i*

Şi extaza îi întrebă: sunt bună, bătrânilor? – iar ei hbidinoşii proiectând în salivă holograma suzanei: eşti bună.

Şi extaza noastră fâţâind fesele înfăşurate-n mulaje de ipsos

„Şi imprimeuri ause cu ei. hurezene, iată soarta extazelor: moze. lite prin

A u paturi de hotel erbivor, aşteptându-şi comorienţii şi tocindu-şi la încheietura dintre femur şi oasele bazinului rulmenţii iar extaza noastră aducea lumina taborică şi electrifica în lămpile cu incandescenţă ale trăirii, arcurile electrice ale furculiţelor, scobitorilor şi conservelor de ghiveci care luminau la fel de puternic şi dens ca şi

apanamemul

Kfi aâf: tău din Vasile lascăr

*”; t’fi: K

deasupra Bucureştiului se ridicau, umflate cu neonul, argonul fr? i kriptonul îmbrăţişării noastre nacanle nipnagogice ale magazinelor de pantofi, blănărie, i; îi„> e >*tmţ*).”) gsd scânteile autoservirilor jarul tipografiilor şi visele convoaielor de peşte congelat şi zâmbetul înjumătăţit al porcilor din măcelăriile de la obor încât oraşul aprins de eros şi psiche semăna la figură cu Roma incendiată, cu sodoma şi hiroshima şi nagasaki, cu goana după aur din Alaska, cu vocea lui vicotoriani ascultată la scala şi la patria şi la capitol şi la festival şi la volga şi la melodia încât oraşul în care pierduţi făceam dragoste şi ţineam foarte mult unul la altul devenise însuşi privitul în ochi, privitul adânc în microporosul fiinţei noastre de mică, mereu scindabila, mereu risipită fiinţei noastre de bijuterii şi organe şi plante şi animale şi voronca şi picasso şi iaru şi magda şi thao fiinţei noastre totale, reale, letale.

pe o faţă de masă curată coatele lui modrogan şi visconti îşi încercau puterile.

Iubito, inima ta are patru căsuţe de plastilină în care încap:

primăverile, toamnele, iernile, verile.

tu vorbeşti: lucesc prin fumul de BT consoanele tale labiocentale şi labirintice şi palatale… J

tu exişti atâta vreme cât modrogan şi visconti rămân cu mâinile în echilibru. –”: li

tu ştii: arterele craniene şi tremuratul din gene că;

ale mele şi ale tale au acelaşi calibru.

reia-mi stradelele prin care halucinat şi candid mă plimb şi anorexia şi excitaţia şi complexele şi terorile din trăire şi pentru toate dă-mi în schimb, o oră de iubire. j? „f *Miiib-i*) R’tqu.

la unu noaptea stelele se întorc pe pivoţi”.

În sala 118 din facultate Călinescu bea campari cu vianu tu abureşti: pe culoare, prin amfiteatre, wc-urj, debarale, şi-n”.

hol înaintezi fantomatic spre capul retezat, pe tipsie, al lui densuşianu>

eu te urmam prin marmura erodată de eşapamente, linsă de generaţii, rase de iluminaţi, popoare acustice’s joyce, dante, canetti dansau în carnea minţii mele giga şi panţarola pitarul hristache vorbea cu bocceaua de lucruri întreţinându-l pe kawabata asupra teoriei pleroamelor, pantocratorul, sophia, gelatinoşii serafi care au căzut curentaţi la generatorul divin, plotin şi san-antonio lângă statuia lui Eminescu rânjeau >

citindu-l pe dostoievski tradus în ruseşte alfred Nobel se plângea de psoriazis şi de o singurătate;

congenitală *f*

Iar cărtărăscu iar benn iar Ibsen iar marino iar tu fu iar cocea iar lichtenberg iar cassanova iar Mircea Ciobanu iar /

rainer măria rilke iar don miguel de cervantes de saavedra iar Jean Louis ferd. celine jucau fazanul pe filme, cruciuliţe şi cerculeţe, domino şi toate jocurile din gargantua se îmbrăcau în togi albe ca Eliade, îşi storceau creierii ca pound, doreau să fie gunoierii civilizaţiei, locomotivele istoriei, pacificul pacificat şi diamantele din sahel doreau să fie, doriseră să fie, ar fi dori*t* să fie

puţină emoţie şi puţină necrofilie ies: „*f*”.

puţin iluminism şi puţină schizofrenie fiob, a; i în istoria dimprejur, luminată a jour, picurată pe limba ta viorie.

În faţa capului retezat al lui densuşianu ne-am privit drept

* * –, «. *»” „... în ochi

821

În facultate un vânt din vedete de cinema împletite se prelingea pe sub uşă, pe lângă telefonul defect şi căsuţa de cleştar a portarului şi ceasul bătea ca în metropolis, şi secunde ude, fugare, proscrise fugeau în şalupa lui calderon.

F

În fine, vitrinele sunt fermecătoare cu noi iar noi suntem fermecător de adormiţi în mirosurile de vopsea scorojită a scaunelor din câştigiu am cunoscut destul, am avut destul, verbul nostru a învăţat şmecheriile chimiei industriale ce a avut de cântat a cântat, şi nu ştiu dacă pentru domnişoara electrecord şi nu ştiu dacă pentru acest oraş, acest real arzător acest compot de priviri ţesute de

arahnida iluziei, dar mahayana va ezita, şi din stele va continua să plouă-n ţarină cu curcubeie groase ca pe mână. modrogan şi visconti voţi mânca macaroane de rază, radiind miros de fenol şi extază privitul în ochi se va detaşa de ochii noştri, va tăia litere din amorul nostru profan şi va scrie genericul pe hârtie de împachetat pe poleială, şi celofan distribuţia şi regia, montajul, decorurile şi costumele, muzie.

Iar noi vom exista şi vom trăi şi vom vieţui şi vom ieşi din sală năuciţi, iubitori, în splendoarea unei dimineţi de decembrie. În

f-T4!”

CLUJ – N

128

ÎO

Îi.

«— *n*

«8

l.

M l x”.

!” *>, OIT”.

CI r fi
ki *tu*
U.
Şi”.
As: *P*
I). /
„Nu.
II Ei. l i t. i *i* S-„iU
y „ f
ea
„3 „ţff Ti „ *f* t” – în – i 4
r, Ai-v.

Lector: MIRCEA CIOBANU
Tehnoredactor: GHEORGHE CHIHU
Apărut 1980. *Bun de tipar* 24. XI.1980. *Format* 16/54 X *84*. *Coli tipo 8, 25*. *Coli ea*. 3, 52.
Tiparul executat sub comanda nr. 1357 la întreprinderea poligrafică „13 Decembrie 1918”, str. Grigore Alexandrescu nr. 89 – 97 Bucureşti.
Republica Socialista România î)! t l-M